

1860-06-15

AFSENDER

Georgia Skovgaard

MODTAGER

P.C. Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:
Brev

Modtagersted:
Hellebæk

Omtalte personer:
D.G. Monrad
Joakim Skovgaard
Niels Skovgaard

Arkivplacering:
Mappe 7 nr. 26

DOKUMENTINDHOLD

Joakim Skovgaard savner sin far og fortæller lille Niels Skovgaard, at far er væk fordi han skal male.

TRANSSKRIFTION

Den 15.

Jeg maa nok skynde mig for at Du ikke skal gjøre mig til Skamme, min egen Kjære Maand! Og see jeg faaer Brev afsted imorgen. Børnene var i seng da Dit kom, saa det bliver rigtignok " i morgen tidlig " at jeg skal hilse og kysse dem, Joakim har sagt til Stine at det er kjedeligt ingen Fader at have, og til Niels forklare han at det er forat male, Du er derude. Naar han er lidt uartig kan jeg strax faae ham god ved at tale om, hvor fælt det var om jeg skulde skrive til Dig at han ikke var god, saa Du ikke skulde blive bedrøvet og græde derude, han vil hellere at Du skal lee naar Du høre han er sød og god. Niels har idag sagt " Tim" Joakim vil rigtignok ikke vedkjende sig det Navn, men vilde endeligt gjøre ham forstaaeligt, at det var Kim han skulde sige; men han blev trøstigt ved sit Tim.

Jeg skal hilse fra Monrad, han var her for

-2-

lidt siden, men der er ellers ikke noget mærkeligt at fortælle om ham.

Susettes Dreng er virkeligt bedre, han klapper hende og græder naar hun gaaer bort.

Du har vel siden fundet den stribede Frakke, for jeg har med egne hænder pakket den ned, for øvrigt er Veiret i dag igjen ikke tyndt Tøi, det ser snarere ud, som Du skulde faa den Storm Du nok vilde have derude.

24

N. 1

H. Land skattemaler Thøngaard

Helsingør

Den 15de 1860

Jeg maa nok skynde mig for at Du
ikke skal gjøre mig til Skamme, min
egen kjære Mand! og see jeg faaer Brev
afsted i morgen. Børnene var i Seng
da Dit kom, saa det bliver rigtig nok
"i morgen tidlig" at jeg skal hilse og kysse
dem; Laakin har sagt til Lene at
det er kjedeligt ingen Fader at have,
og til Niels forklarer han at det er
for at melde, Da er derude. Men han er
lidt urolig, han jeg tror faar ham god ved
at tale om, hvor faldt det var om jeg skal
skrive til Dig, at han ikke var god, faldt
Da ~~ikke~~ sandsynligvis bedrøvet og græder
derude, han vil hellere at Du skal see naar
Du hører han er fald og god. Niels har
i dag sagt "Tim"; Laakin vil rigtig nok ikke
rigtig vedkende sig det Naar, men vilde end
lignende gøre ham forstaaeligt, at det var Naar,
han skalde sig; men han blev trofast ved
sit Tim.
Jeg skal hilse fra Konrad, han var her for

Erst. Men, men der er et eller, ikke noget
Mærkeligt at fortælle om ham.
Løjten Dring er virkelig bedre, hans
klapper handle og gælder mere kun gæst
hvert.
Du har vel flere kendt den første Eng
ke, for ja her med egne Hænder fæstet
der ned, for derved er det vel i sig selv
ikke et stort Tår; det for første af sin
Du skulle have den. Men Du ved
ikke have den. "Piova" men kan
afgøre, for at det bliver det. Det er
hvert, spalte det lige at "ikke tænke mere
kan sig men kan drømte om sig? det for
stad, alværlig ikke det mest, og meget
måtte det de mere eller var det på ingen
Ist. Men det næste forment om at
sig vilde det, Brødet for ham, det havde
han selv, han var vel, en Del O.D. og
og for meget i sig, i d. d. d. d. d. d. d.
Men det for ham, det var det, i sig selv
han at det for sig selv, i sig selv,
end nu er han det. Gør det at Brødet
gæst og for ham, dog, at det
og for ham, det har han, ikke det.

for første hvad han ville forve det. D. g.
"Piova" og mere, der ikke
tænke.
Hvordan gæst det, med Brødet? i sig
hvert, det er det, og det, om at det
Dag, det er det, i sig selv, men
det vilde, og for ham.
Det vilde, og det er, i sig selv, i sig selv
for det, i sig selv, og det, i sig selv
for det, i sig selv, og det, i sig selv
men Du for ja og for de andre. Men
for Du kan de også følge Brødet.

Skovstuvodet og Hænder
for det, i sig selv, i sig selv.

Det første dag og for i Brødet
Brødet at D. g. gæst, i sig selv
og for ham. D. g.